

ONDERWERP : DE ESOTERISCHE ACHTERGROND DER GRIEKSE CULTUUR.

OPNAME: ten huize van ^{Kam. v. d. Linde} ~~Meer, Schreier~~-Meens op Zondagmorgen 11 Juni '54.

Als we eens beginnen te spreken over bepaalde symbolen. Het is namelijk heel eigenaardig, dat we bij de Grieken net zo goed als bij de Egyptenaren en verschillende andere oude Volkeren, de Slang vinden. De slang was een heilig symbool, en dat is zoveel te eigenaardiger omdat het jodendom de slang heeft verdoemd op zijn buik te kruipen, etc. En als u er geen bezwaren tegen heeft, zou ik mij wel eens even met die slang bezig willen houden. Kijk eens, het is natuurlijk zo, ieder mens, voelt voor her reptiel een lichte afkeer, dat is heel begrijpelijk. Per slot van rekening, hoe vaak heeft een parvenu niet een zekere wrevel in zich, of zelfs een zekere angst, wanneer hij terugkijkt naar het slopje waaruit hij eens is voortgekomen. Hij moet al erg zeker in het zadel zitten, wil hij daar niet meer naar terugkijken. En is de mens uiteindelijk ook niet voortgekomen uit het reptiel? Is de mens ook niet voortgekomen uit het reptiel uiteindelijk. Ik bedoel, de mens is eigenlijk zo verwand aan de slang, dat hij deze arme relatie niet kan luchten of zien. En dat spiegelt zich natuurlijk ook af in de mythologie, in de verschillende verhalen, maar aan de andere kant, deze slang staat dus ook voor een groegere trap van "zijn", ook voor de mens, waarbij uiteindelijk, de genezende kracht van deze slang of beter gezegd, van de natuur waarbij men dichter bij staat. van buitengewoon groot belang is. Vandaar ook dat men de slang zien, als het symbool van de genezende godheid. En wanneer we gaan kijken bij de Grieken, want daar willen we uiteindelijk toch eventjes naar toe, dan valt ons op, dat de slang dan ook speciaal in dit symbool, in deze betekenis eigenlijk, deze symbolische betekenis wordt gebruikt. De slang is daar niet de verwerpe- ne, de slang is niet het monster dat de aarde omgordt, zoals in het Noorden, maar de slang is in de eerste plaats toch wel, de dragervan de krachten der natuur van de genezing. En we zien dan verschillende mysteriën, waarbij deze slang een grote rol speelt, zo is b.v. een van de fasen van een eenvoudige inwijding, dat men wordt binnegelaten in een duistere kelder, waar een soort pyton wordt bewaard, en deze pyton raakt u aan, omstrengelt u, en daar zit naartuurlijk het risico aanvast, je moet je ~~xxxx~~ eigen stilhouden, dan zal deze slang die goed gevoed is en verzorgd is, u slechts beroeren, en later weer heel rustig verdwijnen. U kunt hem zelfs in de handen nemen, wanneer U hem maar niet knijpt etc. Maar zodra er een krampje komt, dan valt die slang u aan, en dan zoudt zelf gedood worden. Zo zien we eigenlijk dat hier achter zit het zymbool van het Leven zelf. Want het leven is precies als deze slang van de inwijding, wanneer je er tegen verzet, dan is er geen houden meer aan, dan wurgt het leven je, dan slacht het je af. En wanneer je het leven daarentegen, rustig durft verdragen, en wanneer het nodig is, om in dit leven wat te doen, heel luchtigjes als het ware, de waarde van het leven in je handen weet te dragen zonder krampachtigheid, dan kom je er altijd. Dan bereik je je doel. Dat je dit bij de Grieken terugvindt, is geen wonder, want ze hebben een hele hoop dingen overgenomen uit de Oudheid. en daar is die slang er een van. We zien een andere phase ook onmiddelijk, wanneer we kijken naar hun Godenwereld. Want de goden van de Grieken zijn eigenlijk mensen, die wonen op een berg in een paleis, daar een soort menselijke beschaving hebben, met als z'en fouten en eigenaardigheden, maar buitendien, en het is wel heel aardig als je daar al die legenden en sagen over leest, met al hun verwisselingen, zo nu en dan er ook aardigheid in krijgen om naar de wereld terug te keren. Ze dalen naar aarde af, nemen een willekeurige gestalte aan, en spelen daar met de dochteren der aarde. Kijk, als je het natuurlijk leest en beziet zonder meer, dan zeg, nou ja, ik vind die goden, toch eigenlijk maar een eigenaardig stelletje. Zijn dat nou goden, ik vind het maar een zootje. Maar laten we nu eens eventjes nagaan, waarvoor staan die Goden. Die Goden staan voor natuurkracht, de conceptie van één God, bestaat wel, ja zelfs zover de filosofen althans ^{sommiger} onder hen, zover gaan, die zeggen, er bestaat voor mij maar één God. Dat is de goddelijke kracht in mij, of de demon in mij, zoals eentje het uitdrukte. Maar al die verschijningsvormen maken samen uit, de Godenwereld.

En laten we nu eens denken, wat zou er gebeuren, wanneer alle krachten der natuur, de aarde eens zouden mijden, wanneer de wind niet meer de aarde zou beroeren, wanneer de regen geen vruchtbaarheid zou schenken, wanneer het onweer met z'n grootse ontlasting niet vaak de atmosfeer eens even zou zuiveren, wat zou er van al het leven terechtkomen. Valt dus wel op, ~~maar~~ bij rieken zoals bij sommigen anderen, achter alle soms wat, te menselijke Goden, ~~en~~ uiteindelijk esoterische waarhedenschuilen, dat moet men nooit vergeten. De Grieken zijn wat betreft trouwens erg vriendelijk, ze ontvangen in hun midden allerhand Goden, van elk volk. En wanneer je daar gaat kijken, je vindt er de God van de Zee, die zij zelf kennen heel rustig naast enkele Brahmaanse Goden, je vindt er wat Egyptische goden, je vindt er wat Syrische magiërs, kortom je vindt aan alle kanten Goden, en heel vaak staan twee begrippen voor één ding. De Griek is nogal nuchter hij heeft liever drie Goden dan één, want hij zegt als ik er drie hebt, vind ik er allicht een goede bij. Dat is aan de oppervlakte, maar wat zit er achter. Want niet zonder reden, uiteindelijk, een beschaving, die zover gevorderd is, die een zodanig sterke, artistieke en ook wilskrachtyge inslag heeft, ik denk natuurlijk niet ~~aan~~ alleen aan het Athene der laatste dagen dat voor velen De Griekese beschaving betekent, maar ik denk aan Griekenland als zodanig, aan dat karige moeizame bebouwbare boerenland, zijn herders die ver weg moeten trekken, om nog enigszins met hun schapen een weidete vinden, We denken aan dit eigenaardige Griekenland, met zijn bijzondere hoedanigheden het is artistiek. Het heeft dus een groot voorstellingsvermogen, maar om een groot voorstellingsvermogen te hebben, moet je intellect hebben. Je moet intelligent zijn, je moet iets meer weten. Dus het is wel niet aan tenemen, dat ze al die sprookjes en legende als waarheid nemen, dat ze zo maar 4 of 5 Goden gaan aanbidden op goed geluk af, Ze sweten heus wel meer daarvan. Maar wat gaan ze dan eigenlijk doen daarmee. Waarom? Omdat het uiteindelijk ernstig op aan komt, in welke vorm men, GOD eert, als je Hem maar eert. Kijk eens, de mensen tegenwoordig hebben een eigenaardige opvatting, ze zeggen, er bestaat maar één GOD, en dat is mijn GOD. Mamatelalallejaha? Mama tela Allah teja? nietwaar Mamoed is de profeet van Allah, en Allah is de enige God. Het is heel aardig nietwaar. Jaweh is de Enige God, enz. enz. Jezus is de Enige Verlosser, noem ze maar op, ons Christendom is het enige juiste Christendom, en zo gaan de mensen verder. Is het eigenlijk niet dwaas, is het geen bewijs, dat de beschaving een heel eind achter staat bij de Griekse? Ten minste in dit opzicht. Andere opzichten, nou ja, daar zouden we over kunnen praten. Men is zo onverdraagzaam geworden, men is zo onbillig geworden, dat men niet begrijpt, dat men God in alles kan eren. En de Griekse filosofen die hebben dan in sommige gevallen, uitspraken gedaan, waar je eigenlijk even van duizelt. Er beetaat er een, hij noemde zich Het Demamom. Hoe die werkelijk geheten heeft, weet ik niet eens. En hij was een vriend van Socrates, van de toneelschrijver, en deze man die heeft eens een keer gezegd, ik heb de Goden geerd, want ik ben op de aarde gaan zitten en heb de mieren toegeschouwd. Toen hebben ze hem allemaal uitgelachen, toch heeft hij gelijk. En dat ~~is~~ achter die hele Godenwereld verborgen. Welk aspect je van de natuur wilt nemen, van welke kant als het ware, we God willen benaderen, wat geeft het eigenlijk. Het Goddelijke is een alround iets, daar kun je niet van gaan zeggen, we moeten dit of we moeten dat hebben. Je kunt zeggen, ik ga van dit punt uit, naar het geheel toe of ik ga van dat punt uit naar het geheel toe. Ik bekijk de zaak van deze of van die kant. Je kunt nooit zeggen, ik heb alleen gelijk, want ik zit hier op mijn stoel en zo zie ik het. Één van de aardige punten die naar voren komen, en die eigenaardig genoeg, in sommige Griekse mysteriën en inwijdinge nog veel sterker naar voren komen. Er bestaat n-1 één inwijding, waarbij degenen die de inwijding zoekt, wordt geleid langs vele donkere krotten en krotten, over een ~~enorm~~ schijnbaar afgronddiepe kloof moet gaan, enz. met fakkels vooruit, enfin, het is een erg romantische beweging, erg griezelig ook, en hij ziet dan elke weer zeer verlichte tomelen en tafrelen, maar het eigenaardige is, onderweg komt hij praktisch de gehele Godenwereld tegen, Hij komt zelfs Isis tegen, en wanneer hij wat later

ingewijd zou worden, dan zou hij waarschijnlijk de Romeinse versie van de Goden daar naast de Grieken zien staan. Alle Goden. Hij vind er alle demonen evenzeer als alle goede Geesten. En hij leert uiteindelijk dat de Prometheus gedachte betekent, onverschillig zijn, tegenover de gestalte of de vorm der Goden, zelfs tegenover de gestalte van jezelf of van je lijden, Dat het betekent, dat het doel, het heilig is. Dat je dat doel alleen kunt bereiken, langs een voor jezelf aanvaardbare weg. Je moet niet gaan scharrelen over de Waarheid, dat gaat niet. Je kunt niet zeggen, nou ja, dat doel vind ik goed, en nou vind ik dat wel niet goed, maar voor dat doel kan ik het doen. Neen, dat gaat niet, maar wanneer je voor jezelf zegt, deze weg is goed en dat is het doel, dan mag je die gaan. Onverschillig hoe je dan je Godheid noemt, onverschillig in welke gestalte of gedaante je die Godheid wilt zien. En dat vind ik toch wel een heel belangrijk iets. Dan zien we verder ook, dat de Grieken, als zovele, hun eigen sagen en legenden hebben, die wijzen op een buitengewoon goed begrip van de Waarheid. Want, de joden, die wijten het ongeluk van de wereld aan de kennis van het Goed en het Kwaad en de Grieken, hebben de Doos van Pandora. Maar laten we nou eens even de zaak op de keper bekijken. Er was één ding verboden in het paradijs, en dat was dat appeltje, of wat het was, sommigen zeggen het was een pruim of een peer, ze hebben allemaal namen ervoor, wat voor fruit het geweest is, voor mijn part is het een crapefruit geweest, ofschon ik niet begrijp, hoe die zonder zuiker, lekker kan geweest zijn. Ja, de mensen hebben een heel eigenaardige smaak op de wereld, van mijn standpunt uit gezien. Ze plukt die vrucht, waarom omdat het niet mag, Ze eet hem en vind hem lekker, waarom. Juits, omdat hij verboden is. Ze verleidt haar man, om daar deel aan te hebben, waarom? Omdat ze de aansprakelijkheid alleen liever niet draagt. Het is echt vrouwelijk hoor Een vrouw draagt de verantwoording niet graag. En wat zien we nu met de doos van Pandora? Ook al weer er zijn een hele hoop goede dingen, en er zijn een hele hoop kwade dingen. Die goeie dingen zijn er, en dan heb je die doos, en dan weet je dat het een erg kostbaar iets is. Het is een erg kostbaar iets, Stelt U zich voor dat U al uw schulden, al uw zorgen, al uw leed in een doosje zoudt kunnen doen, en dan op slotdoen. Het zou erg prettig zijn, vindt U niet. Maar dan komt er een moment, dat U toch nog wel eens zoudt willen zien, hoe die zorg er uitzag, en dan gaat u het doosje opendoen, en dan komt het Totaal eruit. Waarom? Omdat de mens nooit tevreden is met het goede, maar altijd het nog beter verlangt. Die onbevredigdheid van den mens, die blijkt uit de zondeval in het Paradijs bij de joden tot het openen van de doos van Pandora bij de Grieken. Daar zit iets achter, en die achtergrond die vind ik eigenlijk helemaal niet gek. n.l. dit, de mens heeft een begeren, om alles te weten, om steeds meer te weten. De mens heeft de behoefte om voortdurend meester te worden van meer gaven. Dat heeft de Geest overigens ook, maar we hebben het nu over de mens. En wat doet hij dus. Hij probeert alles, goed en kwaad, en moet daar dan de gevolgen van dragen. Maar nu vind ik bij die doos van Pandora, vind ik het zo aardig, nietwaar, één ding blijft achter, dat is de Hoop, waarom? omdat de mens in zich, hoe slecht het hem ook gaat, als een herinnering draagt, aan een beter bestaan. En daarom hoopt dat het betere bestaan, zal terugkeren, maar zoals het verhaaltje zegt, wilt je werkelijk de oude gelukkige toestand terugvinden, dan kun je dat wel, maar dan moet je eerst alle kwaaljes, dhiveltjes, alle demonen als het ware, vangen en in die doos opsluiten, en als die weer op slot zou zijn, zou de wereld weer zonder zorg en volledig vol van vrede en gelukkig zijn. Kijk eens, esoterisch gezien, betekent het dit. De mens heeft een verlangen naar zijn vaderland, of moederland, als U het zo wilt noemen. B.w.z. maar die paradijsachtige staat, waarin de vormeloosheid van chaos, doortintelt wordt van een goddelijk licht, waardoor het "Zijn" op zichzelf een vreugde is, die geen verdere uiting vraagt. De mens wil van al deze strevingen, van al deze vormen, van al deze zorgen en ellenden af, hij wil dat heel graag opzij gooien. Maar hij kan het niet. Hij moet altijd weer verder zoeken, en wanneer hij zoekt, dan kan hij het niet alleen bij het goede houden, je kunt niet de doos van Pandora openen en er eentje uitlaten en de rest weer op slot . .

duivel

Dit eentje is gaan determineren .Wanneer je eenmaal begint,met een bepaalde proef ,wanneer je begint met het kwaad te accepteren,als kwaad ,dan zul je daartegenover moeten stellen ,het goed, en dan zul je niet alleen het kwaad moeten beleven ,maar ook ,lijden en ondergaan . Elke mens die zoekt naar bewustwording,moet gaan door het lijden,waarom,omdat hij zich het oordeel heeft aangemeten,omdat hij heeft willen weten .Het verlangen naar bewustzijn, van de mens,wingt hem om te gaan door goed en kwaad.U kunt niet alleen het goede gaan ,dat zou erg gemakkelijk zijn ,als je het kon,maar het kan niet. Je moet goed en kwaad zien,en nu kan je het goed en kwaad zo verdelen,dan je het goede je wenst en het kwade doet.Dat doen een hoop mensen.Die zeggen ik wil het zo goed ,maar ik doe het zo slecht .Maar je zou ook kunnen zeggen,ik wil het kwaad lijden ,omdat ik het goede doe.Dat zou natuurlijk veel juister zijn veel sneller tot het doel leiden.Maar hoe het ook ~~xxx~~ zij Goed en kwaad moet je ondergaan,ze zijn beiden in jelevens , je kunt ze niet van elkaar scheiden.Het bewustzijn en de drang naar bewustzijn,moet betaald worden door het lijden . Als Prometheus het vuur haalt van de goden voor de mens ,vuur ,denkt u eens aan Vuur ,Licht ,Bewustzijn,dan wordt hij ervoor geketend .Dan lijdt hij aan die rots,nietwaar,zelfs ,doordat zijn lever regelmatig wordt ververst .Dus,U begrijpt wel ,elke mens ,die het licht wilt halen, voor zichzelf ,zal moeten gaan door goed en kwaad. Zal dit moeten ervaren, zal voor zichzelf het kwade ,qua daad opzij moeten duwen,dus het goede moeten doen, maar daardoor het kwade moeten lijden .En wanneer de mens zover bewust is geworden ,dat hij het goddelijk vuur kan benaderen,dan kan hij dat gaan halen,dan kan hij als het ware, in de wereld van de goden ,het vuur pakken. Maar dan weet hij ook,dan hij juist daarvoor zal moeten lijden. Eigenlijk niet zo vreemd,want,hoe is het met Jezus gegaan ? Hij bracht het Licht aan de mensheid ,wat was zijn dank ervoor ? Het lijden . Eerst wanneer het lijden doorstaan is, dan krijgen we,de werkelijke reële bewustwording, de verheerlijking als het ware , waarbij dan het kwaad wegvult .Het kwaad eerder een factor wordt ,die zich nog wel uit buiten je ,maar die voor jezelf niet meer beleefbaar of doorvoelbaar is. Mij dunkt.al vertellen we het misschien een klein beetje populair vandaag,we hebben toch alweer wat esoterische achtergronden gevonden bij die oude Grieken ,vindt U ook niet? Maar er zijn er toch een paar meer.Weet U ,we zijn nu zo aan die bekende verhalen bezig , Laten we eens denken aan die eerste mens die vloog . Ikarus . Okk weer zo iets aardigs . Een mens kan vliegen, geestelijk. Je kunt met je geestelijke middelen zeer ver stijgen . Maar er komt een moment ,dat je niet verder kunt gaan . Wanneer je in een bepaalde vorm ,in een bepaalde bewustzijn leeft,kun je slechts de zon ,het Licht benaderen,tot een bepaalde hoogte.Wanneer je verder gaat ,dan smelten je vleugels ,dan wordt je verstand ,je bewustzijn yerschroeid, en dan val je in de afgrond ,nou laten we zeggen ,een soort vankrankzinnigheid,verstomping ,verdwazing.Je kunt het niet meer verwerken,je valt . Wanneer een mens grijpt naar machten, die hem eigenlijk boven het hoofd zijn gegroeid,dan gebeurt het zoals de zoon van de Zonnegod , die de zonnewagen wilde leiden,met het gevolg ,dat hij de hele aarde yerschroeid en verbrandde en het volgende ogenblik die. zelfde aarde dreigde tenonder te gaan in kou en ijs. Je moet nooit iets aanvaarden ,wat je niet eerst hebt geleerd .Je moet niet een geestelijke kracht to uiting gaan brengen ,wanneer je niet in staat bent ,om die kracht zelf te bezien en te leiden in de goede richting ,want de stuurman is verantwoordelijk voor het span, U bent als het ware de loods van de geestelijke krachten ,die in U wonen . En nu mogen er nog zoveel kapiteins op de brug staan,U bent aansprakelijk voor wat er uiteindelijk van tot stand komt .Hadt U gedacht,dan er in die oude Verhalen nog zoveel zat ? En nu willen we helemaal nog niet gaan praten b.v. over het labyrint . Want dat labyrint is ook zo iets ,waar ieder mens uiteindelijk in verward kan raken . Weet U de draad van Ariadne ? Dat is een heel eenvoudig ding. Dat is de rede .U kunt gaan in elk labyrint ,in elke doolhof ,van geestelijke van stoffelijke moeilijkheden en verwardheden ,zolang de rede bij U blijft zult U eruit terug kunnen keren .Zolang als U gewapend bent ,met het

met het zwaard van het geloof zult U het grootste monster, ^{al is het} nog veel erger dan een Minotaurus, kunnen verslaan, maar op het moment, dat U één van beiden verliest, de leidraad der rede of het zwaard van het geloof, bent u weerloos en dan bent u een slachtoffer van de demonen die dolen in al deze krochten en verborgenheden van esoterie enz. Zuiver stoffelijk en zuiver geestelijk. U moet altijd twee dingen hanteren. Ook geen onaardige waargeid, vindt U wel? En zo kunnen we ze uit elkaar rafelen. Stuk voor stuk. Want zoals het gaat met de oude Grieken, zo gaat het met zo veel volkeren. Ze hebben een hoop sagen en legenden, ze hebben godenverhalen, en soms gebruiken, die ons dwaas lijken. Maar we uiteindelijk gaan zien, wat er achter schuilt, dan blijkt plotseling dit overleveringsgedoe, al deze legenden en godenverhaaltjes, lieterair of niet waardevol, altijd esoterische achtergrond te hebben. Kijkt U b.v. maar eens naar de onderwereld van de Grieken. Allereerst hebben we daar de Lethe. De rivier die je over moet steken. Dat is niets voor niets, want de rivier was in die oude tijd vaak de grens tussen twee gebieden. Wanneer je eenmaal die rivier bent overgestoken, dan is de vraag of je nog terug kunt. Want er is een veerman, en als die veerman, en als die veerman je niet overzet, dan wordt het gevaarlijk. En dan hebben we verder nog Cymbrus, de hellehond. Een hellehond, die heus niet zo gevaarlijk is, maar die alleen te passeren is voor hen die geen angst kennen. De wereld van de Geest, de onderwereld, de wereld van het licht, zij worden bewaakt door een tussensfeer, een sfeer waar de demonen wachten op de angstige om hem terug te jagen en hem een verdergaan onmogelijk te maken. Schrikgestalte, en degene die de bezwering kent, die kan altijd in weiligheid erkomen. En dan moet U eens kijken, naar het aardige van die straffen. Die deze verschillende mensen, krijgen, denkt U b.v. aan het vat ^{de} Danayde, nietwaar, aan Tantalus, en zijn berucht geworden en beroemd geworden kwelling. Is het niet eigenlijk altijd zo. De grootste kwelling is die je kunt hebben, is de bereiking steeds nabij te komen, en haar toch nooit te kunnen bereiken. Het doel steeds voor ogen te zien, te lijden en te verlangen naar dat doel, de bereiking daarvan tot het uiterste, en het dan toch weer weg te zien vallen. Kijk, zo gaat het nu iedereen, die probeert langs onrechtmatige weg, iets te bereiken. Onverschillig of dat geestelijk of stoffelijk is. Er komt dan een moment, dat alles rond je ligt. U heeft rijkdom verlangd, U bent ^{rijk} rijk. Zo rijk, dat al die genietingen, die U in uw armoede hebt voorgespiegeld van uw rijkdom, binnen uw bereik ~~liggen~~ liggen, maar ~~xxxxxx~~ zu zegt uw lichaam, nu gaat het niet meer. Nou mag dat juist niet. Want als je het nu zoudt doen, zou je sterven, en daar ben je erg bang voor. En dan wordt je tussen verlangen en angst heen en weer gezweept zonder ooit te komen, tot werkelijke vrede. Daar hebt je het stoffelijke. Geestelijk ook. Je weet dat je het Licht kunt bereiken, maar op het moment dat je het zou grijpen, om het als machtsmiddel te gebruiken, je ziet het voor je, deinst het weg, waarom, Omdat je hand ^{en} zo onzuiver, zo onharmonisch zijn, dat alle lichtende kracht werd afgestoten. Je ziet steeds rond je de heerlijkheid ^{en} de vrede die bereikbaar is, en je kunt ze gewoon niet vastkrijgen, je kunt het niet pakken, je kunt geen straaltje Licht pakken. Je verlangt ernaar, Kijk dat is eigenlijk, de straf der verdoemden. Dat is de straf dergenen, die eerst helemaal gezuiverd en gereinigd, moeten zijn, voordat ze kunnen komen tot een waar bewustzijn. En nu wil ik besluiten met een laatste stukje uit die Griekse mythologie, per slot van rekening, ik heb al aardig wat van die kleine stukjes afgedaan, ja ik weet niet, misschien vindt u mij geheel geen prettige verteller, hiervoor. Maar dat is helemaal uw eigen schuld. U heeft mij dit ~~opgedragen~~ nu eenmaal opgedragen, dus dan krijgt U het. Dat is dit, Orpheus gaat naar de onderwereld, Er zijn een paar eigenaardige dingen bij, Waarom gaat hij? Omdat hij zijn liefde sterker weet, dan alle angst. Het lukt hem nooit helemaal, waarom? Omdat er altijd één ding ontbreekt, en dat is, de volledige beheersing, maar hij keert terug. Hij is als het ware, De Meester. Zo gaat het ons wanneer we in de lichtende sferen zijn, en iets wat ons lief is, zou in het duister zijn,

We kunnen daar heengaan , we kunnen daar , of schoon niet met woorden, maar juist met ons fluitspel , De Emotie, die we uitstralen.....

Bandverwisseling .....en daardoor iets gemist van het gesprokene.

-- Achter het mom van hun beschaving , zeer veel licht en geestelijke waarheid meegebracht , en ze hadden de moed om te vechten met problemen , die de tegenwoordige mens gaarne voorbij gaat of hoogstens durft te accepteren, zich beroepend op allerhand andere denkers. Zij dorsten het zo te aanvaarden en zij hadden denkers die het aandorsten , om zonder angst voor vreemde goden te leren kennen en zelfs door te dringen in de geheime oorden waaruit het moederrijk van de beschaving nog vaag als een legende naar vorenkomt. Nou , dan heb ik het mijne zoo'n beetje verteld . Is daar nog iets op te zeggen, of aan toe te voegen , of zo?

- Ziet ~~de~~ ^{de} sprookjes van Andersen en Grimm ook een esoterische waarheid achter?

+ Ja, maar U moet bij Andersen en Grimm één ding onthouden. Dit zijn verzamelingen , voor een groot gedeelte , van oude volkssprookjes , die literair zeer schoon zijn weer gegeven , vooral bij Andersen. Wat Hans Christian Andersen van zijn verhalen maakt , dat is buitengewoon . Maar zien altijd weer elementen op de achtergrond , die behoren uiteindelijk tot de volkswijsheid en we zien de duiding daarvan vaak als een soort psychologische verantwoording van ~~een~~ eigen levenservaring. Het heeft dus een psychologische ondergrond , die vaak verdeld wordt door het esoterische en vaak ook op een aardige manier wordt geuit. Denkt u maar aan, Het Wonderfluitje, het Ganzenhoedstertje , nietwaar, Het fluitje werd geblazen "Alles op zijn plaats" riep een stem , en de koning zat in het kippenhok. Het zijn heel aardige dingen, maar zo is het eigenlijk.

- Maar er zit wel een grote waarde in ! Ook voor de oudere , maar ook voor de jonge mens

+ Ach, voor de jonge mens is het een wereld van de droom, waarin alles wat je zelf zoudt willen zijn, geborgen ligt in het sprookje , en alle mogelijkheden uiteindelijk tot uiting komen , het geweld , de sluwheid , de bovennatuurlijke prestatie door eigen slimheid enz. dus een mogelijkheid tot beleven. En daarnaast de heerlijke zekerheid , dat de afloop van al het griezelige gebeuren , toch zeer zeker , het recht zal zegevieren . Dus voor de jeugd is het een mogelijkheid om zich uitteleven ; voor de volwassene heeft het een andere waarde , voor de volwassene is de waarde van het sprookje , de mogelijkheid om onder alle details Uzelf te herkennen .

- Of jezelf te herzien !

+ Dat moet uit het herkennen voortkomen . Per slot van rekening op ~~het~~ ^{het} sprookje ~~terugkomen~~ terugtekomen , dat ik daarnet aanhaalde , als je de hofdame bent, ~~nietwaar~~ , nietwaar , die daar zo pleetstatisch zit , te praten vol van alverzekerdheid en eigen hoogheid , en je herkent eigenlijk in die figuur eerst iets van jezelf , en dan komt het fluitje , en deze zelfde dame wordt op de mestvaalt gegooid , dan denk je bij je eigen , ja , dan moet er toch iets aan die dame mankeren , waarschijnlijk mankeert het aan mij ook , of misschien lach je alleen maar , en zeg je , ik vind het eigenlijk een beetje ordinaar, dat ze ~~dergelijke~~ dergelijke sjieke lui op een dergelijke manier behandelen . Het is er maar na , wat voor een mens je bent.

Nou vrienden , hebben we nog meer comentaar ?

- Kunt U vertellen ~~wat~~ ^{de} dragers van de Europeesche cultuur waren ?

+ Zeker, de dragers van de Europeesche cultuur zijn De Kelten geweest, en niet de Grieken , want de Grieksche beschaving is uiteindelijk niets anders dan een voortzetting van de ontwikkeling zoals we die hebben gezien in Azië en dus is de Grieksche cultuur uiteindelijk niets anders dan een voortzetting van een Aziatische beschavingsvorm met enige , laten we zeggen , enige Europeesche veranderingen daarin , dus een aanpassing . Het is niet zo, dat van Kretos , de beschaving naar het oosten is gegaan , maar dat Kretos de beschaving aan het oosten te danken had , en hetzelfde geldt voor Griekenland. Griekenland is dus , een land , dat zijn beschaving heeft te danken aan Noord-Afrika , en Zuid-Azië en dit alles leidt tot een beschavingsvorm , die

die aan het werkelijke Europa eigenlijk vreemd is ,zozeer als men het ook verheerlijkt . Ook de denkwijzen en de filosofieën zijn kenmerkend Oosters. Bent U dat met mij eens ?

- De Kelten hadden dus hun esoterische knooppunten uit het Westen ?
+ De Kelten als zodanig komen oorspronkelijk uit het Westen . De Kelten zijn het z.g. 2e of donkere volk ,dat uitgaande van het verlorengedane Atlantis ,de voorstad ,ja als ik het uit zou moeten drukken ,zoals die grafisch ? dat doen ,dan zou ik moeten zeggen de tweede Voerr?van Troye hebben aangevallen ,dus u weet wel ,de 2e stad Troye di er stond,er hebben er een hele serie gestaan ,hebben ze belegerd .Ze zijn één van de volkeren geweest ,die aanvallen hebben gedaan ,op Egypteland zelfs,in de tijd ,dat er nog niet sprake was van een Boven -en een Beneden Rijk ,of een heel Rijk, maar van een stuk of 18 verschillende deelstaten .Ze hebben daar een grote hand gehad zelfs, in de bewustwording ,esoterische bewustwording van een bepaalde priesterkaste ,vandaar uit zijn ze naar Perzië gegaan,van Perzië zijn ze teruggegaan naar de Kaukasus ,Op de Kaukasus hebben ze zich gesplists ,en een gedeelte is er in de richting van urkye afgezakt , en vandaar via Griekenland Noord-Italië, Zuid-Frankrijk tot Normandier gegaan . De andere helft echter is in het Noorden doorgetrokken,en heeft o.a. aangedaan Hongarye en vandaar een deel van Duitschland en is wat Noordelijker doorgetrokken en heeft ~~xxxx~~ uiteindelijk zelfs zijn invloed gehad tot IJsland toe. Maar deze Kelten kwamen oorspronkelijk uit het Westen en door hun verre tochten krijgen we natuurlijk een vermenging van hun eigen mythologie met die van anderen . Maar zij zijn de dragers van de Atlantische beschaving geweest voor Noord- Afrika ,een deeltje van een klein deeltje van westelijk Azië en praktis heel Europa
Dit zijn maar een paar details ,hoor .Als we daarop door moeten gegaan, dan kunnen we nog hele verhalen vertellen .

Maar dat doen we de volgende keer .Ik beloof het U ,als U het braagt, en ik ben er ,dan zal ik precies uit de doeken doen ,het hoe en waarom en misschien komen we zelfs nog eens te praten over de werkelijke plaats van Atlantis ,want ,ja daar is al zoveel over gezegd en over gezwegen, meer over gezwegen dan over gezegd ,ik bedoel er is wel veel over gepraat, maar men zegt er meestal heel weinig over ,nietwaar. Dus,dan kunnen we dat misschien ook even uit de doeken doen .Maar voorlopig geloof ik toch wel dat we genoeg gesproken hebben .

Zijn er verder nog opmerkingen, Nee ?

Dan allemaal nog een prettige Zondag ,verder en laat ik het woord verder over aan de laatste spreker .

Sprookje ,opgenomen op Zondagmorgen 11 Juni 1954 ten huize van de Familie Van der Linde .

HET ONTWAKEN VAN DE DRAAK

Er was dan eens een gouden draak ,een wonderwerk van denatuur gepantserd met zware gouden schalen ,met ogen van briljanten ,met schitterende rode robijnen , die zaten als een lichtende glans over de hoge kam ,die liep van zijn rug tot het einde van zijn geweldige krachtige staart ,met klauwen ,die porfiere nagels hadden , Die draak die lag op de bergende mensen keken naar de slapende draak ,vol begeren en toch ,dorsten zij niet de draak te benaderen .Maar wanneer er zoveel weelde ligt ,dan is er altijd wel een zwervende ridder, dan is er is altijd wel een of andere gnom of fee of elf ,die geprikkeld door het bezit , zachtekens aansluit , of met geweld naderbij dondert, in de hoop ,dat de draak niet ontwaken zal voor men een deel dezer grootste weelde hem ontruk heeft. En zo, kwamen dan ook ,eerst de gnomen, de kleine aardgeesten , met hun kleine mutsen,die ze al gaande overmoedig even in de lucht wierpen , daardoor plotseling zichtbaar werden om dan weer plotseling onzichtbaar verder te sluipen ,alleen zich kenbaar maken door een ogenblik ritselen van een blad . Maar de weg was lang , en het volk der gnomen gaat niet graag ver van huis , en zo hebben ze dan , aanschouwende de glans van verre,besloten om toch maar terug te gaan .En ze spelen nog steeds op de weide het spelletje van ik ben er en ik ben er niet ,werpend met de mutsen, en misschien ook wel wachtend op het moment ,dat een sterveling zich in hun bereik waagt , opdat ze hem nadat hij gegrepen heeft naar een van de vele gouden mutsjes ,mee kunnen slepen als dienaar in hun ond aardse rijk . Toen kwamen de feën .Ze zweefden als grote libellen, door de lucht , en op een schone dag waagden ze een ogenblik te rusten op de slapende draak . Maar het goud was hard en koud , en de stenen ach, ze leefden eigenlijk niet .En feën houden alleen van al wat leeft En zo zijn ze terug gevlogen ,naar hun rijk van zich langzaam ontsluitende bedauwde bloemkelken die in den ochtend zijn een ware vreugd , om nog een ogenblik zich te verpozen vòdr de komende dag.En er is een ridder gekomen , de lans gelegd voor over het paard , stevig grijpend in den haak ,is hij met zijn paard naderbij gedonderd , de draak heeft geslagen , de ridder heeft vele speren versplinterd ,maar het goud was hard ,zo hard ,dat er geen krasje op kwam .Toen heeft hij getracht, met zijn bijl ,roekeloos klimmend op den rug van den draak ,een edelsteen los te slaan in de kam , De draak heeft zich niet verroerd , maar de edelsteen zat vast, kon niet genomen worden .En zo had die draak waarschijnlijk ,vol van glans en gloed , in gouden lust gelegen op de bergen tot het einde der dagen ,wanneer hiet een keer ,een meisje was gedwaald door de bergen op de plaats waar de draak rustte. Ze zag het wondere dier , en moest een ogenblik er heengaan, ze zag de gehoornde kop , ze zag de verschrikkelijke snuit en denkend dat de draak dood was ,moest ze hem even strelen ,even aanraken ,zich even spiegelen in de gouden glans van de grote schubben . En toen kwamen er een paar rookwolkjes uit de neus van de draak . Het kind is wat schrikachtig teruggedaan ,maar toen ze goed gekeken had ,ach toen vond ze het eigenlijk wel leuk ,en ze is op de rug van den draak gaan zitten en heeft niet gevraagd naar de waarde van het goud en de juwelen, maar heeft alleen maar gedacht dat het een aardig rijdier zou zijn, en toen ze genoeg gespeeld had ,is ze teruggegaan naar de grote draak nam z en kop en heeft er een kus opgegeven . En toen ontwaakte de draak en het kind schrok een ogenblik ,maar denkend aan het spel ,kon kon ze toch niet vol angst terugdeinzen .Daarom ging ze vol vertrouwen staan onder de draak en die braakte een grote hoeveelheid vuur uit, als een laaiende tong, die ergens de hemel invoer, Het kind is gaan staan en zeide ,wat is dat mooi .mijnheer de draak . Doet U dat nog een

En de draak heeft ergens diep in zichzelf gelachen , Toen heeft hij gezegd :Kindje ,klauter op mijn rug, en het meisje klauterde op den rug van den draak ,die met machtige vlerkslag verdween en niemand weet waarheen hij is gegaan .Maar ~~wel~~ weet men ,dat zeven jaren later het meisje terugkeerde op de wereld , schoon , schoon buiten alle gelijkenis, of alle weelde van ~~xxxrxxhijnen~~ goud en robijnen^{en},diamanten en briljanten in haar gestalte waren verenigd,en wat meer was, haar handen genazen wonden ,haar blik was een troost en een vreugde en zo rein was haar voorhoofd ,dat zelfs de grootste bruten ,kalm werden ,teder,eerbierdig in haar nabijheid .En een oude man,die nog mee had gemaakt dat ze speelde en verdwaald was en verdwenen ,is naar haar toe gegaan en heeft gezegd, Kind vertel mij, hoe is het je gegaan met dien draak ,je hebt toch den draak gevonden,nietwaar, en het kind zei :ja .De draak ,de gouden verschrikking ,ach, vond ik eigenlijk wel aardig ,ik heb er wat meegespeeld, en ik wilde eigenlijk niets van die draak ,maar opeens werd hij wakker, omdat ik hem kuste.Hij heeft mij meegenomen naar een vreemd land,^{en} een groot slot van kristal boven de wolken .Daar heb ik zeven jaar vertoefd en de draak was bij mij ,als een oude waardige leermeester en hij heeft mij laten zien ,al wat er is op aarde .En nu kind ,~~ik~~ heeft de grijsaard gevraagd .Oh nu, nu ben ik hier op aarde ,en wanneer de tijd gekomen is , dan zal mijn prins ,de gouden draak komen en mij brengen naar zijn kristallen slot boven de wolken , De grijsaard nu ,verlangde zeer, naar deze macht en naar dit geluk ,naar deze zekerheid,en deze vrede. Toen is hij de bergen in gegaan ,op zoek ,zoekend of er misschien nog ergens een gouden draak kwam .En zou vond hij in een klein keteldal , verborgen voor alle blikken , een gouden draak .En het goud prikkelde niet zijn ~~bggeerte~~ of de edelstenen ,Hij ging naar de draak en kuste hem zachtekens op de snuit ,en de draak ontwaakte en braakte vuur en de oude werd bang ,maar toch bleef hij staan . De draak keek naar de oude en zei wat wil je oude . Ik wil naar uw slot zei de oude man , ik wil uw wijsheid leren , En toen lachte de gouden draak ,en hij zeide , mijn slot zal ik je tonen maar mijn wijsheid kan ik je niet leren ,want je vraagt voor jezelf ,dwaas. Die voor zichzelf vraagt,verlies. En zo, werd de oude meegenomen ~~naar een slot~~^{en zag een} kristallen kasteel ,vol van weelde en pracht en glorie ,hij zag de toverbronnen ,zag de kristallen lensen, die op aarde gericht ,~~alle~~^{alle} goed en kwaad der mens^{en} deden zien en begrijpen Maar hij leerde niets. En toen, toen was het hem ,of hij viel ,en hij ontwaakte ,liggend in een keteldal ,Rondom hem was alles dor en droog , en er was geen draak .Het was een bitter ontwaken ,zo bitter als het ontwaken is van ieder ,die zoekt naar rijkdom of macht ,naar geld og goud en goed ,of misschien nog erger ,naar geestelijke wijsheid en macht en vermogen ,slechts voor zichzelf .Want geen ontwaken is bitterder ,dan dat van den zelfzuchtige ,die zich door zijn zelfzucht bedrogen vind..